

nejvýše jen osoby, u nichž skutečně nastala přímá spotřeba vyráběného zboží, tedy v souzeném případě stavitelé a podnikatelé staveb. Stavebníkem ovšem může být každý, kdo může být vlastníkem pozemku stavebního, na tom však nesejde, nýbrž jen na tom, zda členové družstva jsou skutečně staviteli anebo podnikateli staveb.

Do rozhodnutí soudu první stolice podal stěžovatel rozklad spojený se stížností. Nevyhověl-li soud první stolice rozkladu, nepřísluší již stěžovateli zvláštní opravný prostředek do zamítajícího usnesení, a předložil-li tudíž soud první stolice stížnost soudu druhé stolice k rozhodnutí, nevyčkav další stížnost, není to zmatečností.

Čís. 10997.

Ti, kdož se zapisují jako oprávnění k zastupování veřejné obchodní společnosti, nemohou být zároveň zapsáni jako kolektivní prokuristé.

(Rozh. ze dne 18. září 1931, R I 645/31.)

Vraceje opověď veřejné obchodní společnosti k doplnění, připomenul rejstříkový soud, že je pojmově vyloučeno, by osoby, jež se zapisují jako oprávněné k zastupování společnosti (čl. 86/4 obch. zák.), byly současně zapsány jako kolektivní prokuristé. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Do rejstříku mají být zapsáni jako firmanti Karel Sch., Emerich T., Rudolf A. a Richard B. Ve své funkci jako firmanti jsou však tyto osoby principály společnosti a již proto nemohou být současně zapsáni jako kolektivní prokuristé, neboť tyto dva pojmy se navzájem vylučují. Právem proto poukázal první soud k tomu, že jest pojmově vyloučeno, by osoby, které se zapisují jako oprávněné k zastupování společnosti, byly současně zapsány jako kolektivní prokuristé.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o souhlasná usnesení obou soudů nižších stolic, jež lze napadati jen za předpokladů § 16 nesporného řízení. Nejvyšší soud, přezkoumav spisy, neshledal, že napadená usnesení jsou zmatečná anebo že zřejmě odporují zákonu nebo spisům. Ve své stížnosti proti usnesení soudu první stolice napadali stěžovatelé připomínku v něm obsaženou jen, pokud se týče firmy M. Sch., akciová společnost v P., a nemohou nyní doháněti v dovolací stížnosti, co zameškali ve stížnosti. Pokud se však týče akciové společnosti M. Sch., jest ovšem správné, že tato jest společnicí veřejné obchodní společnosti A., a že nejsou společníky této veřejné společnosti její zástupcové Karel Sch. a Emerich T. Poněvadž však akciová společnost jako právnická osoba může být právně činná jen svými orgány jako zákonnými zástupci, zastupují tito s neobme-

zenou zastupitelskou mocí i zmíněnou veřejnou obchodní společnost (čl. 114 obch. zák.) a bylo by protismyslné, kdyby byli zároveň zapšáni do obchodního rejstříku jako zástupci s obmezenou plnou mocí prokuristy (čl. 42 obch. zák.).

Čís. 10998.

Návrh podle § 61 j. n., by byl k ústnímu jednání přivzat odborný soudce laik, nepředpokládá, by bylo jednáno ve věci hlavní. Příbrání soudce laika není na závalu, že by musel býti proto rok odložen.

Učinil-li žalobce návrh na postoupení věci obchodnímu senátu podle § 261 c. ř. s., avšak jen pro případ, kdyby jeho původnímu návrhu na příbrání soudce laika podle § 61 j. n. nebylo vyhověno, nevzdal se práva napadnouti usnesení procesního soudu první stolice, jímž nebylo tomuto návrhu vyhověno.

(Rozh. ze dne 18. září 1931, R I 673/31.)

Žaloba byla podána u obecného senátu krajského soudu v M. a byla přijata na soud. Když žalovaná vznesla námitku věcné nepřislušnosti soudu proto, že věc patří před soud (senát) obchodní, učinil žalobce, odvolávaje se na § 61 j. n., návrh, by byl k ústnímu jednání povolán odborný soudce laik. **P r v n í s o u d** shledal, že námitka věcné nepřislušnosti je důvodná, zamítl však žalobcův návrh s odůvodněním, že § 61 j. n. má na mysli, že bylo již jednáno ve věci hlavní; předpokladu toho že tu však není. **R e k u r s n í s o u d** zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by postupoval podle § 61 j. n. **D ů v o d y:** S názorem prvního soudu nelze souhlasiti. Je-li v německém doslovu § 61 j. n. použito obratu »in einer verhandelten Rechtssache«, nelze tím rozuměti jen rozepři již projednanou, a to bez ohledu na to, zda jednáno již také ve věci hlavní čili nic. Při výkladu § 61 j. n. jest míti na zřeteli, že ustanovení to jest jedním z předpisů, směřujících k tomu, by se námitkám nepřislušnosti soudu, jež v četných případech vedou jen k průtahů a zdražení sporu, nedostalo váhy a významu, jež jim nepřisluší, dále k tomu, by pokud možno bylo využito příprav a kroků již učiněných k věcnému rozhodnutí. Slouží tedy § 61 j. n. také zásadně procesní hospodárnosti. V souzeném případě byla již podána žalobní odpověď ve věci samé; krajský soud v M. působí jednak jako soud obecný, jednak jako soud obchodní, takže se povolání soudce laika může státi bez jakýchkoli obtíží a průtahů. Jsou tedy splněny všechny předpoklady § 61 j. n. a nebylo důvodu žalobcův návrh zamíti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění. Jest přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že jsou splněny předpoklady § 61 j. n.